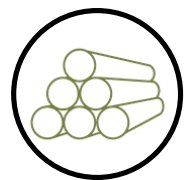

VERSIJA 1.0

KUKAIŅU BOJĀJUMI

Kukaiņu bojājumus sauc arī par bioloģiskajiem bojājumiem. Šie bojājumi izpaužas kā dažāda izmēra ejas, ko savā attīstības gaitā izgrauž dažādu kukaiņu kāpuri.

Bojājums ir visai nepatīkams, jo tiek izjaukta koksnes viengabalainība un ievērojami vājināta tās stiprība. Bez tā, ka bojāts koksnes izskats, šo vainu parasti pavada trupes sēnītes, kas pa kukaiņu ejām iekļūst koksnē.

Dažādas kukaiņu ejas koksnē var iedalīt pēc trīs pazīmēm: pēc to dziļuma, lieluma un krāsas.

Pēc dziļuma kukaiņu bojājumi iedalāmi trīs grupās: virsējie, sekļie un dziļie. Virsējie bojājumi ir sīkas ejas, kas novietojamas tieši zem koka mizas un nesniedzas koksnē. Tāds bojājums nav nopietns, un zāģbaļķos standarti to pieļauj, jo pēc zāģēšanas tas paliek nomaļos un atgriezumos, neiespaidojot zāģmateriālu kvalitāti.

Sekļie kukaiņu bojājumi sniedzas līdz 5 cm dziļumā, parasti aplievas daļā. Dziļie bojājumi var izvagot koksni līdz serdei. Tie var būt sīki – līdz 2 mm resnumā, vai arī lieli, līdz 6-8 mm diametrā. Kā vieni, tā otri lietkokos un zāģmateriālos nav vēlami.

Kukaiņu radītās ejas koksnē var būt tumšas un gaišas. Tumši iekrāsotās sienas liecinās par kukaiņu darbības beigšanos. Gaišo eju sienas ir vienādā krāsā ar koksni un liecina par aktīvu kukaiņu darbību koksnē.

Visbiežāk dažādu apaļo kokmateriālu sortimentu kvalitātes prasībās ir minēts, ka kukaiņu **bojājumu dziļums nedrīkst būt lielāks par 3 mm**. Dziļāki bojājumi var būt par iemeslu sortimenta brāķēšanai.

MEŽA KONSULTĀCIJU
PAKALPOJUMU CENTRS

Izmantotā literatūra:

A. Ozoliņš "Praktiskā koksne"

LVM "Apaļo kokmateriālu kvalitātes prasības"